

rozhodnutí nejvyšším správním soudem po rozumu § 6, odst. 2 zák. o správ. soudu.

Bylo tedy naříkané rozhodnutí podle § 6 zák. o správ. soudu zrušiti.

Č. 518.

Honební právo: * Zpráva obecního úřadu o způsobu vyhlášky veřejné dražby může být vyvrácena protidůkazem stranou nabídnutým. Nerespektování nabídnutých protidůkazů zakládá podstatnou vadu řízení.

(Nález ze dne 13. září 1920 č. 7054.)

V ě c: Antonín Ženíšek a soudr. ve Velkých Přílepech proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem honitby.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Usnesení honebního výboru v Kamýku z 20. května 1917, jímž byla společenstevní honitba kamýcká zadána z volné ruky Jaroslavu R. za nájemné 425 K, bylo rozhodnutím okresního výboru na Smíchově z 28. září 1917 č. 2096 zrušeno a nařízena veřejná dražba, ježto prý se dá očekávatí vzhledem k tomu, že bylo nabízeno za tuto honitbu mnohem více, větší nájemné.

Rozhodnutím zemského výboru z 15. února 1920 č. 13.610 bylo toto rozhodnutí potvrzeno.

Honební výbor zadal pak při dražbě 23. března 1918 tuto honitbu svému členu Vojtěchů S. za podání 425 K 03 h.

Ke stížnosti Antonína Ž., Josefa N. a Jana K., majitelů usedlosti v Kamýku, zrušil okresní výbor na Smíchově rozhodnutím z 8. července 1919 toto usnesení o zadání honitby z důvodu, že při vyhlášení a výkonu dražby nebyla dostatečně zachována zásada veřejnosti, čímž zaviněna neúčast na dražbě a nařídil novou veřejnou dražbu, jež byla vykonána 18. listopadu 1919. Při této dražbě byla honitba zadána Jindřichu H. za roční nájemné 2620 K. Ke stížnosti Vojtěcha Z. zrušil zemský správní výbor výnosem ze dne 12. února 1919 č. 129692/19 rozhodnutí toto s odůvodněním, že ze stavu vyhlášky i z úřední zprávy obecního úřadu v Kamýku ze 4. dubna 1918 považuje za prokázáno, že vyhláška sporné dražby byla skutečně a řádně vyvěšena a tudíž dražba sama veřejně vyhlášena a že z dražebního protokolu nelze prokázatí, že by dražba nebyla formálně správně provedena. Současně zrušil i novou dražbu z 18. listopadu 1919.

Ve stížnosti podané Antonínem Ž., Janem K., Adolfem K. a Josefem N. do tohoto rozhodnutí na nejvyšší správní soud vytýkají stěžovatelé nedostatečnost a vadnost řízení, poněvadž prý zemský výbor nepřihlížel k okolnostem, jimi již ve stížnosti do usnesení honebního výboru tvrzeným, že dražba, jež byla 23. března 1918 provedena, nebyla řádným způsobem vyhlášena. Není prý pravda, že by vyhláška dražby od 8. až do 22. března 1918 byla bývala na obecní vyhláškové tabuli (skřínce) vyvěšena. Od té doby, co se dověděli, že dojde k veřejné

dražbě, až do té doby, kdy zvěděli, že dražba je provedena, chodil z nich skoro každodenně někdo k obecní tabuli, pátrat po tom, na kdy bude dražba ustanovena, poněvadž se jí chtěli účastniti. Ale po celou dobu od 8. až do 23. března na tabuli žádné vyhlášky nenalezli. Zemský výbor přihlížel prý jednostranně jen ke zprávě obecního úřadu.

Nejvyšší správní soud založil své rozhodnutí na těchto důvodech:

Naříkané rozhodnutí zakládá svůj úsudek o tom, že je prokázáno, že dražba byla řádně vyhlášena, jen na stavu vyhlášky a na zprávě obecního úřadu.

Třebas i připuštěno bylo, že zpráva obecního úřadu jest aktem úředním, který jako listina veřejná jest nadán mocí důkazní, přec nutno mítí na zřeteli, že i proti konstatování veřejným úřadem jest možný protidůkaz, jímž má býti prokázán opak.

Protidůkaz takový nabídli stěžovatelé, tvrdíce, že vyhláška o veřejné dražbě, položené ke dni 23. březnu 1918, na desku úřední nepřišla a navrhli o tom důkazy výsledkem svědků.

Zemský správní výbor neměl a nemohl při tomto stavu věci přejíti toto tvrzení mlčky, nýbrž bylo jeho povinností, dáti provéstí nutná šetření a zachovati zásadu slyšení stran.

Neučinil-li tak, zůstalo řízení v tomto podstatném bodu neúplným a bylo proto jeho rozhodnutí podle § 6 zák. o správ. soudě zrušiti.

Č. 519.

Administrativní řízení: * Ministerská nařízení vydaná na základě zákona ze dne 24. července 1917 č. 307 ř. z., která byla předložena říšské radě, nemusí býti znovu předkládána Národnímu shromáždění.

(Nález ze dne 15. září 1920 č. 8465.)

Prejudikatura: srovn. nál. ze dne 18. června 1919 č. 2960, sbírky čís. 136.

Věc: Dr. Ferdinand Fleischner a Fritz Teller v Karlových Varech proti ministerstvu vnitra v Praze o zápis společnosti s r. o. do rejstříku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žádost stěžovatelů jako jednatelů společnosti »Allgemeine Kreditgesellschaft m. b. H.« v Karlových Varech o zápis této společnosti s r. o. do obchodního rejstříku byla usnesením krajského soudu v Chebu ze dne 20. ledna 1920 čís. firm. 124/20 zamítnuta, poněvadž ministerstvo vnitra vyřízením ze dne 13. ledna 1920 čís. 62.308 na základě § 1 min. nař. ze dne 3. září 1918 č. 323 ř. z. proti tomu v čas podalo odpor z důvodu, že nezřízená a při dnešních neujasněných poměrech hospodářsky nezdravá snaha o překotné zakládání bankovních společností nalézá ve formě společnosti s o. r. příležitost k obcházení koncesního systému platného pro ústavy akciové.

Proti tomuto usnesení ministerstva vnitra směřuje stížnost k nejvyššímu správnímu soudu podaná, o které nejvyšší správní soud uvážil toto: